

Při příležitosti 85. výročí vzniku Komunistické strany Československa, jako součást kampaně před volbami do Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky se uskutečnila 20. května 2006 jubilejní XX. pražská teoreticko-politická konference s mezinárodní účastí.

Smyslem konference na téma „**O soudobém kapitalismu a jeho útocích na politická a sociální práva, na životní jistoty lidí**“ bylo přispět k analýze aktuální situace a formování společných postupů komunistického a antikapitalistického hnutí proti zbídačování a útlaču. Do široké a otevřené diskuse se aktivně zapojili nejen tuzemští, ale také zahraniční účastníci z Belgie, Dánska, Itálie, Kubu, Maďarska, Německa, Polska, Rakouska, Řecka, Slovenska, Švédska, Ukrajiny a Velké Británie. Přítomni byli rovněž představitelé zastupitelských úřadů socialistických zemí.

Jako vždy, přinášíme základní myšlenky, které byly již v době konání, tedy v roce 2006 vysloveny na konferenci v diskusních příspěvcích některých tuzemských i zahraničních účastníků. Přinášíme je zejména proto, že jejich aktuálnost, pravdivost a potřeba co dělat se potvrzuje i v současné velmi kulminující vnitřní a celosvětové situaci.

A jako obvykle i tentokrát ponecháváme souhlas či námítky anebo nesouhlas s předloženým obsahem uvedených vystoupení na čtenáři a do další diskuse.

Z úvodního referátu k tématu konference

Stanislav Grospič

Mimo jiné uvedl, že zhodnocení současného kapitalismu, rozpoznání historické pravdy o tomto společenském systému je jedním z nejdůležitějších úkolů dělnického a komunistického hnutí. Přístup k podstatě kapitalistické společnosti, otázky její možné reformovatelnosti anebo naopak nutnost změny této společnosti založené na vykořisťování jedné třídy třídou druhou jsou prubířským kamenem levicového, dělnického a komunistického hnutí.

Světový vývoj potvrzuje stále platnost závěrů marxismu a leninismu v nahlížení na podstatu kapitalismu a charakteristiku imperialismu jako nejvyššího stadia kapitalismu. Imperialismus posílený globalizací však vyžaduje v boji proti němu semknutost co nejširší koalice levicových sil. To neznamená, že komunisté musí ustoupit ze svých cílů a závěrů. To znamená, že prvořadým a dnes pro nás bezprostředním cílem bude sjednotit společnost v boji za udržení sociálních práv a v tomto stavu i práv politických, protože zcela určitě, dojde-li neoliberálním přístupem k likvidaci sociálních a pracovních práv, bude další útok veden na práva politická. Za druhé je třeba správně pochopit úlohu internacionalismu ve vztahu k boji za národní suverenitu a hájení národních práv, to je pro komunistické hnutí mnohdy velice obtížné a podceňované. Za třetí to musí být otázka míru.

V závěru svého vystoupení uvedl: Levicové, dělnické a komunistické hnutí musí překonat hořkost porážky socialismu v počátku devadesátých let minulého století, vypořádat se s naivními představami o reformovatelnosti kapitalismu, nabídnout lidem dokonalejší formu společnosti - socialismus. Nejde jen o teoretické přístupy, jak byly zmíněny v této přednášce, jde o to v praxi je přenést do života.

Z následné diskuse uvádíme základní myšlenky uvedené v diskusních vystoupeních některých účastníků konference:

Socialismus, nebo barbarství

Čeněk Ulrich

Mezinárodní kapitál zostřuje v soudobé etapě historického vývoje svůj třídní boj ve všech jeho formách - ve formě ekonomické, politické i ideologické. Ideologická forma třídního boje je bojem o myšlení

Moudra z pražských konferencí...

mas, v němž buržoazie usiluje o duchovní zotročení širokých lidových vrstev jednotlivých národů. Ostří ideologické formy třídního boje buržoazie je zaměřeno proti vědeckému světovému názoru dělnické třídy a vědecké racionalitě vůbec. Politická reakce si je vědoma, jaké smrtelné nebezpečí pro ni představuje vědecká racionalita, zejména v oblasti společenských věd. Proto cíleně útočí proti Leninově teorii vědeckého poznávání světa, kterou odhalil ve své práci Materialismus a empiriokriticismus.

Politická reakce stírá rozdíl mezi živým nazíráním a abstraktním myšlením a proces analýzy a syntézy abstraktního myšlení, tedy jádro onoho gnozeologického procesu, staví na roveň živého nazírání, tedy na roveň empirie. Tím si politická reakce vytváří základ pro realizaci gnozeologického protisměru.

V něm je proces pronikání k podstatě jevů a skutečnosti objektivní reality nahrazován procesem ulpívání na povrchu jevů a skutečností objektivní reality. Filozofickým základem gnozeologického protisměru se jeví záměna plurality poznávání za pluralitu poznání. Jestliže proces poznávání z plurality vyvěrá, v konečné fázi tohoto procesu - tedy ve fázi poznání - tvoří pluralita protismysl, neboť nemůže současně něco platit a zároveň neplatit.

Výše uvedená záměna umožňuje relativizovat vědecké poznatky, umožňuje zpochybňovat jejich hlubinné kořeny a kauzální vazby. Subjektivní idealismus má zelenou. Pak je ovšem možné, aby politická reakce zcela bez ostychu vydávala vrahy za hrdiny, čestného člověka za netvora, deformu za reformu, kontrarevoluci za revoluci, okupaci za osvobozovací misi, regres za progres. Kritické myšlení je nahrazováno novodobou scho-lastikou.

Tu charakterizuje profesor Blížkovský takto: „**Zatímco středověká scholastika upevňovala monopol církve rozumovým zdůvodňováním dogmat, novodobá scholastika slouží globální oligarchii hlavně nerozumem - ovládnutím veřejného mínění všemi možnými prostředky, jeli třeba, i proti lidskému rozumu.**“ (Blíže viz. B. Blížkovský a kol.: *Středověký učitel na prahu učící se společnosti 21. století*, Konvoj, Brno 2000, s. 194.)

Cílovou stanicí gnozeologického protisměru se stává vytváření manipulativní racionality. Jejím prostřednictvím může politická reakce „kultivovat“ konzumní společnost, depolitizovat masy, psychologicky ovládat jedince, prosazovat únik člověka od skutečnosti do světa virtuální reality s přispěním špičkové techniky i prostřednictvím drog, může v širokých lidových vrstvách vytvářet antikomunistické předsudky.

To je přesně to, co potřebuje domácí i zahraniční kapitál k udržení svých pozic a k optimalizaci svého sebezahodnocování. Manipulativní racionalita má vyřešit veškeré tenze, veškerou diverzitu kapitalistické společnosti, má vytvořit opěrný pilíř tzv. „znalostní společnosti“. A kdo by se tomuto „jedině správnému“ způsobu poznávání světa vzepřel, toho „praví demokraté“ hodlají přibít na pranýř...

Politická reakce svým bojem proti vědecké racionalitě a jejím nositelům barbarizuje sebe i celou společnost. Dnešní

doba v praxi potvrzuje pravdivost proroctví Rosalie (Rosy) Luxemburgové: „**Socialismus, nebo barbarství!**“

Třetí cesty není. Učiniť tedy vše, co je nutné, aby barbarství bylo poraženo.

Odpovědnost komunistů

Roberto Gabriele - Itálie

Myslím si, že tato periodická setkání nám dávají možnost ke konkrétní konfrontaci názorů na úkoly komunistického hnutí a protiimperialistického boje. Dnešní téma je třídní boj a politika kapitalismu v současné fázi. V řadě vystoupení soudruzi správně zdůraznili, že existuje přímý vztah mezi současnou antisociální politikou kapitalismu a porážkou dělnického a komunistického hnutí. Krize a porážka komunistického hnutí a socialistických zemí se sbíhá se dvěma paralelními událostmi: nová imperialistická válka a téměř neuvěřitelná ofenziva proti pracujícím na celém světě. Správně prohlašujeme, že je to vina kapitalismu a imperialismu...

Já se znovu dovolávám odpovědnosti komunistů, o které jsem hovořil, protože nás to má vést k tomu, abychom našli společný bod pro boj, který musíme vést všichni společně.

Četl jsem ve vystoupení s. Krjučkova z Ukrajiny: „**Komunisté, sejděme se znovu v nějaké formě společné spolupráce!**“ My bychom měli tuto výzvu pozvednout a učinit z ní něco, co je operativně použitelné. Existuje objektivní důvod pro dosažení této jednoty, není to není to nějaký abstraktní důvod ideologické jednoty, jen to naprosto konkrétní problém. Já se domnívám, že není možné dosáhnout nových podmínek pro pracující, pokud se nepovede boj proti imperialismu, protože tyto dvě věci jsou interně spojeny.

Podmínky pracujících, ve kterých žijí, jsou dány novou fází imperialistického útoku a liberalismu k vytváření nových pracovních podmínek. Jestliže nerozdělíme tento pekelný kruh, nebudeme schopni ovlivňovat podmínky života pracujících. Reformismus je v tomto případě iluzí, není možné změnit poměr třídních sil touto cestou. Antiimperialistický boj je tedy ta forma, která může změnit poměr sil...

Pokud je pravda, že boj proti imperialismu je spjat s bojem za sociální práva - což si myslím - tak jedině naše koncentrace na boj proti imperialismu může přinést změnu. Očekává se, že komunistické strany a komunisté budou v čele tohoto boje, tak jak byli v minulosti. Když **Marx** organizoval první mezinárodní dělnické hnutí, **vyhlásil heslo „Proletáři všech zemí, spojte se!“**, protože se domníval, že tato jednota může změnit třídní podmínky pracujících.

My bychom měli toto heslo modifikovat a říct: „**Proletáři všech zemí, spojte se v boji proti imperialismu!**“, protože to je jediný boj, který může změnit vaše podmínky.

K aktuálním problémům světa a České republiky

Václav Věrtelář

Já to mám jednoduché, protože tady, abych tak řekl, vše již bylo řečeno velmi podrobně, takže si mohu dovolit vnést do toho trochu problémovosti. Budou to tři skupiny otázek: **kapitalismus, socialismus** a za třetí, **co dělat**, co dělat dál. Respektive to známé leninské: „Čto dělat, iz čeho načat.“

Tak k tomu kapitalismu. Otevřeně se přiznám, že vidím os-
třeji nebezpečí současného vývoje ve světě, než o tom někdy

mluvíme. A mám pocit, že si to nebezpečí neuvědomujeme. Po roce osmdesát devět **kapitalismus** dostal nové trhy, nový prostor a postupoval svým novým způsobem. Ale vydrželo to jenom deset let a **musel se opět vrátit k svému osvědčenému**, z čehož byla i prvotní akumulace kapitálu, **prostě dobývat ohněm a mečem**. Tak vznikly a pokračují nové války, které jsou trvalým společníkem rozvoje kapitalismu. Ten dokonce už vyhlásil nové formy - **trvalou válku proti terorismu a právo napadnout kteroukoliv zemi, která ohrožuje Ameriku**.

Víte, a my to nedoceňujeme, že jsme na pokraji možné třetí světové války. (Čtenáři jen připomínám při Tvém čtení, že to **Václav Věrtelář** řekl 20. května 2006 - poznámka metěra.)

Nedoceňujeme to, co se dělo už kolem Íránu atd. Mám dojem, že se někdy k tomu i politici chovají příliš lehkovážně. Doba je jiná, jsou dostupné nové technologie a zoufalství některých skupin, národů, obyvatelstva je už příliš velké. Bohužel situace je taková, že proti této politice, tomuto vývoji, rozvoji kapitalistických zisků, a obrovské zisky znamenají i obrovskou moc, málo děláme. Nepodceňujeme to...

Potřebovali bychom, já tomu tak říkám „**Socialistický manifest 21. století**“. Něco jako stručný srozumitelný dokument, který by mohl sjednocovat levici uvnitř státu, ale i mezi národy. To nám chybí. Měl by plnit tu úlohu, co sehrál Komunistický manifest, jehož základní myšlenky platí dodnes. Že v dnešní době by bylo dobré tento dopracovat a že to však není jednoduché si uvědomuji. Podle mne je to práce na několik let.

Ale dopracovat se společného dokumentu a na jeho základě sjednotit roztříštěné síly levicového hnutí a postavit se společně proti společnému nebezpečí, to je to, co nutně potřebujeme. Neboť toto nebezpečí hrozí i celému lidstvu, protože kapitalismus, tak jak se vyvíjí a jak jsem o tom hovořil - ne, že bych chtěl strašit - logicky vede k neřešitelným problémovým situacím.

Osobně, jako člen Ústředního výboru KSČM navrhu, aby se vyšlo s takovou iniciativou.

Úmyslně hovořím o „Socialistickém manifestu 21. století“ a bylo by dobré, pokud byste s takovou myšlenkou souhlasili, aby to bylo podpořeno i z jiných stran našeho hnutí, které se tu dnes zúčastnily.

Ruce pryč od Ruska

Zdeněk Hoření

Jedna česká anekdota se ptá, co nám odkázali prezidenti Husák a Havel, a odpovídá si: prezident Husák nám odkázal metro, prezident Havel tunely. Přeloženo do ruských realit jde o situaci podobnou: to, co vybudovala sovětská moc, podařilo se Jelcinovu režimu do značné míry úspěšně vytunelovat, prodat za babku, v podstatě rozkrást.

Do „šestiny světa“ vtrhl kapitalismus obzvlášť extrémním způsobem: Jmění tak říkajíc všeho lidu se po převratu v srpnu 1991 stalo v krátké době kořistí jisté skupiny individuí domácího původu, napojených na pravicové kruhy a americké poradce...

Když hovoříme o sociálních slabinách kapitalistického Ruska, neměli bychom nevézt v úvahu některé mezinárodní hrozby visící nad Ruskem jako dominantní slovanskou zemí, v níž žije polovina slovanského obyvatelstva současného světa.

I takový antisověťčák jako je Alexandr **Solženicyn** v nedávném rozhovoru upozornil na to, že se „**připravuje úplné obklíčení Ruska a ztráta jeho svrchovanosti**“.

Není pochyb, že americký imperialismus má na Rusko zacíleno i přesto, že se prezidenti oslovují křesťanskými jmény. Rusko

se svými jadernými silami je dnes jedinou zemí, která může ohrožovat národní bezpečnost Spojených států.

Rusko má lákavé zásoby energetických a nerostných surovin. Rusko má vojenskostrategickou spolupráci s Čínou...

Fakta o obklíčování Ruska se opírají už o zjevná fakta. Spojené státy evidentně rozmisťují kolem Ruska svá vojska v jedné zemi za druhou, metodicky a vytrvale posouvají svou vojenskou mašinérii na východ Evropy a do „měkkého podbřišku“ kontinentálního Ruska z jihu do Zakavkazí a střední Asie.

Do amerického chomoutu se mezitím dalo nalákat i Bulharsko, země s tradiční proruskou orientací, kde si Spojené státy otevřou v příštím roce tři vojenské základny. Americké vojenské základny se objevily nebo objeví i v Rumunsku, v Pobaltí, ve Střední Asii.

Samozřejmě k největšímu politicko-strategickému průlom, kterého americký imperiální vliv v tomto směru dosáhl, byla „oranžová revoluce“ na Ukrajině. Nedávno - v květnu (2006) - se ve Vilniusu pod americkou patronací konala konference prezidentů devíti zemí ze střední a východní Evropy (Litvy, Lotyšska, Estonska, Polska, Bulharska, Gruzie, Rumunsko, Ukrajiny a z neznámých důvodů i z Moldavska, kde je prezidentem komunista). Této sešlosti udával tón americký viceprezident Dick Cheney, jeden z hlavních inspirátorů války proti Iráku. Konference se konala pod heslem Společná vize společného sousedství. Podle projevu amerického emisara, který ostře napadl Rusko a jeho vnitřní a zahraniční politiku, bylo zřejmé, že mu šlo nikoliv o vizi dobrého sousedství zmíněných zemí s Ruskem a Běloruskem, ale o stloukání protiruské koalice.

A co Česká republika v této záležitosti?

Zdá se, že je zřejmě jen otázkou času, kdy Spojené státy začnou pro své protiruské plány zneužívat i českého území!

V závěru svého vystoupení Zdeněk Hoření uvedl:

Jakkoliv jsem od kritického pohledu na soukromý kapitalismus v Rusku odbočil do problematiky pohříchu geopolitické, bylo to odbočení nikoliv náhodné. Pohled na Rusko, byť ve své vnitřní situaci zmítané chaosem soudobého kapitalismu, by bez tohoto mezinárodního pohledu nebyl úplný.

Nikdo a nic nemůže vyloučit, že budeme muset znovu zvolat: Ruce pryč od Ruska, byť kapitalistického!

V předvečer VIII. sjezdu KSČM (2012) se konala další XXXI. pražská teoreticko-politická konference věnovaná právě přípravě ideového zaměření tohoto sjezdu.

V široké diskusi mimo jiné zaznělo:

Několik poznámek k přípravě VIII. sjezdu KSČM

Už Honoré de Balzac kdysi prohlásil: „U zrodu každého obrovského majetku stojí zločin.“ Pravdivost této věty můžeme potvrdit našimi každodenními zkušenostmi a tím, co jsme v uplynulých 22 letech nuceni prožívat a čeho jsme svědky – zisk, výhody, intriky, falešná jednání. Bude proto třeba nakradený majetek vrátit z rukou zločinců znovu do rukou těch, kteří tento majetek vytvořili, a kteří jediní mají právo s ním disponovat, tj. dělníci a ostatní pracující.

Taková musí být naše perspektiva, na níž musí být soustředěna veškerá aktivita komunistické strany a která musí být obsahem přípravy a jednání VIII. sjezdu KSČM. Těžiště této aktivity musí být především v každodenní práci s lidmi! Nejenom před volbami. Cílem politiky komunistické strany musí být jednoznačně opětne zespolečenštění výrobních prostřed-

* * *

Celkem na této konferenci vystoupilo 23 účastníků, dalších osm odevzdalo své písemné příspěvky do protokolu konference. Na závěr konference přijali účastníci jednomyslně společné komuniké, které mimo jiné obsahovalo:

- „Globalizace“ vstupovala na scénu jako kouzelník, přicházející nastolit harmonický „konec dějin“. Mír, prosperitu a všechny plody moderní civilizace slibovala i těm, komu byly dosud upřeny. Svou skutkovou podstatou však míří proti zájmům drtivé většiny. Krok za krokem konfiskuje již dosažená sociální i politická a občanská práva. Co vše z toho, co lidé už jednou měli, jim vzal, bere, a ještě hodlá vzít, nemá v míru obdoby v celých novodobých dějinách...

- Kapitál vždy dával, dává a bude dávat všem, koho odsuzuje do neprivilegované pozice, jen tolik svobod, práv a jistot, kolik sám potřebuje k zajištění dostatku volných pracovních sil a zvládnutí aktuálních technologických i dalších podmínek reprodukčního procesu. Vše, co tuto úroveň přesahuje, si pracující museli sami vybojovat na vládnoucí moci...

- Právě teď, kdy jim to krok za krokem berou, třeba lidem ukázat, co vše jim dokázal dát jen socialismus. Co možná kvalifikovaně a srozumitelně to přibližovat hlavně v otázkách, kde se lidi cítí ohroženi nejvíce. Lež o socialismu je i rozhodujícím nástrojem útoku, vedeného proti zbytkům sociálního státu...

- Především marxistická levice musí najít sílu, jak se sjednotit v celé Evropě - a společně převzít podstatně větší iniciativu v mezinárodních protiválečných a antikapitalistických hnutích. K rozhodným krokům tímto směrem vyzýváme vedení svých stran - i marxistickou levici všech ostatních evropských zemí.

* * *

Ještě jednou upozorňujeme, že konference se konala v roce 2006. I zde se téměř ve všech dokumentech apelovalo na potřebu sjednotit marxisticko-leninské a dělnické strany k vzájemné spolupráci, bez které není možné dospět k jakékoliv změně v mezinárodních vztazích ve světě ve prospěch celého lidstva. Společným jmenovatelem ve všech vyjádřených myšlenkách bylo i varování před možným vývojem ve světě, který je dnes, po téměř dvaceti letech realitou.

(ČeHaHe)

ků. Vždyť, kdo podporuje a schvaluje soukromé vlastnictví výrobních prostředků, spolupodílí se na eskalaci celosvětové genocidy a menticidy lidstva!

Nehledě na to, že soukromé vlastnictví výrobních prostředků je základna regenerujícího se kapitalismu. A soukromé podnikání a konkurence vede k nespoutanému a hrubému zneužívání zdrojů, vykořisťování, nezaměstnanosti, krizím a válkám!

Nejdůležitější otázka dneška je rekonstrukce komunistického hnutí. Pokud k ní nedojde, nemůže dojít k oslabení fronty imperialismu a kontrarevolučního nástupu po zničení Sovětského svazu a ostatních zemí reálného socialismu!

Ale jak rekonstruovat?

Ne tak falešně, jak to provedla KSČM, a tak zvaná nová levice v letech 1990-1991, která vyzvala ostatní komunistické strany, aby provedly mutaci, aby se přeměnily ve stranu „moderní“, fakticky typu sociální demokracie, aby mohly dokonat dílo zkázy! NE! Musíme obnovit komunistické hnutí na základě marxismu-leninismu.

To však předpokládá očistit minulost, vyvrátit lži! To je prvořadý úkol.

Pokud to neuděláme, nemáme šanci, abychom rekonstruovali komunistické hnutí! V cestě stojí ty síly bývalých socialistických zemí, které vlastní minulost pošlapávají! A mezi ně patří i KSČM! To musíme změnit! Pracovat v odborech, s mlá-

deží, mezi studenty, ženami. A nejde o to lidská práva a práva pracujících jen proklamovat. Jde o to vydobýt je! A to můžeme jedině tehdy, když bude znovu vybudován socialismus. Reálný socialismus. Ten, který už tu jednou byl.

Nic nového nevymyslíme! Bezplatné zdravotnictví, školství, přístup ke kultuře... Vše musí být v rukou dělnické třídy, lidu, ... jedině v tomto rámci to lze uskutečnit! Cokoli jiného by byly zmatenosti! Marxismus-leninismus je jediná cesta, po níž lze dospět k likvidaci kapitalismu, k obnovení reálného socialismu, k jeho vítězství.

Předložený materiál „Socialismus v 21. století“ neodpovídá realitě 21. století. Nejde vůbec o socialismus. Jde o utopii odpovídající předmarxistickému období s frázemi o kognitariátu a prekariátu! Je strašné, mylné, svůdné říkat, že jde o socialismus v 21. století. Neexistuje nic takového! Existuje pouze Marxovo revoluční učení, které rozvinul Lenin a které uplatnil Lenin a Stalin v Sovětském svazu. Stalin nám vždy ukazoval konkrétní cestu! Na to musíme navázat! Nedokážeme-li to, nepůjdeme vpřed!

Tento dokument, který přijal ústřední výbor KSČM jako podklad k diskusi před VIII. sjezdem KSČM, je proto třeba odmítnout. Je to hanopis! Delegátům sjezdu by něco takového nemělo být vůbec předloženo! Tato má slova potvrzuje i úvodník říjnového čísla komunistického listu Dialog*otázky*odpovědi.

Musíme svést úspěšný boj, aby KSČM byla komunistická nejen podle názvu!

Jsem konsternován argumentací různých bendů, štetinů, ale i dolejšů, ransdorfů, hellerů a dalších. Žasnu, jak nevyzrálé osobnosti, diletanti – bez jakékoli průpravy – rozhodují např. o zákonech, kterými pak porobují 10 milionů lidí. Proč jsem toto předeslal? Celou dobu - 22 let – se jako červená nit táhne v médiích, ale i v řadě diskusí, třídní boj. Ten, kdo třídní boj uznává je u výše uvedených zločinců. Přitom třídní boj k nám v poslední době doléhá i z Wall Street! Proto v této souvislosti zdůrazňuji, že pro nás komunisty, marxisty-leninovce třídní boj není návod k násilí, jak výše uvedení „argumentují“, ale je sociálně ekonomickou realitou a všeobecně uznávaným pojmem i na Západě!

V závěru musím konstatovat, že představitelé KSČM už nemluví ani o dělnické třídě, ani o pracujícím lidu. Dokonce heslem KSČM je „S lidmi pro lidi“.

A já se ptám: S kterými lidmi? Pro které lidi? S Havlem, Hálkem, Klausem a se všemi?! NE! Komunistická strana přece musí vědět, že společnost je rozdělena antagonismem kapitálu a práce!

A toto rozdělení musí být pro komunisty východiskem pro její další činnost! (P.J.)

(ČeHaHe)

MÁJOVÁ SETKÁNÍ

Svátek práce - 1. máj
si v Praze připomeneme a oslavíme společně
1. května od 10 hodin
na Střeleckém ostrově

Akce k Pražskému povstání a osvobození:

5. května v 10:30 hodin Most Barikádníků
ze strany Prahy 7, a následně Praha 8

5. května ve 14 hodin
na Kobyliské střelnici

7. května se ve 14 hodin
sejdeme na Vokovickém hřbitově

A pietní akty v Praze pořádané 9. května
v DEN VÍTĚZSTVÍ

u příležitosti 80. výročí ukončení druhé
světové války a osvobození Československa
od nenáviděných fašistických vrahů

10 hodin Olšanské hřbitovy
Centrální pohřebiště vojáků Rudé armády

12 hodin Náměstí Kinských
na místě, odstraněného "Smíchovského tanku"

Odtud přesun účastníků na Klárov
14 hodin Klárov

Odtud přesun na Letnou a následně po 16 hodině
poslední přesun znovu na Olšanské hřbitovy

17 hodin Olšanské hřbitovy
Čestné pohřebiště vojáků Rudé armády,
kde vyvrcholí pietní akce slavnostního dne

**Přátelé, vlastenci, přijďte společně
uctít památku hrdinů všech národů
Sovětského svazu, kteří v řadách Rudé
armády padli při osvobozování naší vlasti!**